

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. E.**, zast. pro řízení opatrovníkem Mgr. Markem Horáčkem, justičním čekatelem Krajského soudu v Hradci Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 6. 2005, č. j. 30 Az 376/2003 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 3. 11. 2003, č. j. OAM-4902/VL-03-P08-2003, o zastavení řízení o udělení azylu podle § 25 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Správní orgán svůj postup odůvodnil zjištěním, že žadatel o udělení azylu v průběhu řízení neoprávněně vstoupil na území jiného státu (Rakouska), což je doloženo protokoly referátu cizinecké a pohraniční policie v Č. V. Tím byla naplněna podmínka ustanovení § 25 písm. h) zákona o azylu pro zastavení řízení, aniž by se správní orgán musel zabývat otázkou udělení azylu ve smyslu § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu či vyslovení překážky vycestování podle § 91 téhož zákona. Krajský soud po provedení řízení dospěl k závěru, že žalovaný postupoval správně, pokud řízení zastavil; ostatně žalobce dal svým jednáním dostatečně jasně najevo, že jeho úmysl požádat o azyl v České republice nebyl myšlen vážně a upřímně. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku podal stěžovatel, aniž byl zastoupen advokátem. Vytýkal krajskému soudu, že uvedenou kauzu posoudil v rozporu s platným právním řádem a dovolával se důvodů kasační stížnosti specifikovaných v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, o překlad rozsudku do čečenského jazyka, protože nerozumí česky,

a o ustanovení tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti. Uvedl jako adresu svého pobytu: P. 9, P. 569.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 18. 8. 2005, č. j. 30 Az 376/2003 – 30, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení zaslal podepsanému soudu vyplněný a potvrzený formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce s tím, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude žádost o ustanovení zástupce zamítnuta. Poučil jej ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s., že předseda senátu může ustanovit advokáta navrhopateli, u něhož jsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv. Aby mohlo být žádosti vyhověno, musí soudu doložit, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

Písemnost byla zaslána stěžovateli na jeho původní adresu v K. n. O., R. 1000 a o její předání požádal soud oddělení cizinecké policie v Rychnově nad Kněžnou. Přípisem ze dne 23. 8. 2005 sdělilo uvedené oddělení soudu, že stěžovatel se dne 3. 8. 2005 přihlásil k pobytu na adrese P. 9, P. 569, a proto byla žádost o předání písemnosti odeslána k vyřízení na Oddělení cizinecké policie Praha 3, Olšanská 2. Uvedené oddělení dopisem ze dne 30. 9. 2005 oznámilo Krajskému soudu v Hradci Králové, že na adrese P. 569, P. 9, kde by měl stěžovatel bydlet, bylo od ubytovatelky paní P. zjištěno, že osoba tohoto jména zde nikdy nebydlela ani nebydlí. Šetřením cizinecké policie se současný skutečný pobyt stěžovatele nepodařilo zjistit. Proto byla písemnost jako nedoručená vrácena zpět soudu. Z databáze Ministerstva vnitra ČR krajský soud ověřil, že není známo aktuální místo pobytu stěžovatele.

Usnesením ze dne 5. 10. 2005, č. j. 30 Az 376/2003 – 37, ustanovil krajský soud opatrovníkem stěžovatele pro toto řízení Mgr. M. H., justičního čekatele uvedeného soudu, a to z důvodu neznámého pobytu stěžovatele (§ 29 odst. 3 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.). Krajský soud osvětlil, že se nepodařilo zjistit místo pobytu stěžovatele, a proto mu musel být ustanoven opatrovník, který je oprávněn podávat veškeré návrhy podle soudního řádu správního. Ustanovenému opatrovníkovi bylo poté doručeno usnesení soudu ze dne 18. 8. 2005, obsahující výzvu k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Usnesením ze dne 25. 11. 2005, č. j. 30 Az 376/2003 – 40, krajský soud zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů a současně jej vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc advokáta, který jej bude v řízení zastupovat. Poučil jej, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž nedostatek zastoupení advokátem brání jejímu projednání. Krajský soud poukázal na skutečnost, že stěžovatel je neznámého pobytu a nepodařilo se mu tudíž doručit výzvu k prokázání osobních, výdělkových a majetkových poměrů pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, přičemž ustanovený opatrovník uvedené výzvě rovněž nevyhověl, nepochybně proto, že o takových poměrech stěžovatele mu není nic známo, neboť stěžovatel je neznámého pobytu.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh,

jestliže o téže věci již bylo soudem rozhodnuto, nebo o ní již u soudu řízení probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Na základě výše popsané procesní situace nezbývá než uzavřít, že stěžovatel vzdor výzvě soudu, neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující takové zastoupení. Přitom ve výzvě Krajského soudu v Hradci Králové k odstranění tohoto nedostatku (poté, co stěžovatelova žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem byla pro absenci součinnosti stěžovatele zamítnuta) byl stěžovatel upozorněn na následky nevyhovění výzvě k předložení plné moci. Byl na ně upozorněn též stěžovateli ustanovený opatrovník, jemuž bylo usnesení obsahující výzvu doručeno dne 8. 12. 2005, jak vyplývá ze záznamu na doručence založené ve spise. Ve stanovené lhůtě, končící v pondělí dne 9. 1. 2005 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.), ostatně ani později až do data vydání tohoto usnesení Nejvyššího správního soudu, stěžovatel své povinnosti nedostál a Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, aniž by se mohl zabývat její důvodností a ostatními v ní uvedenými návrhy, včetně návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu